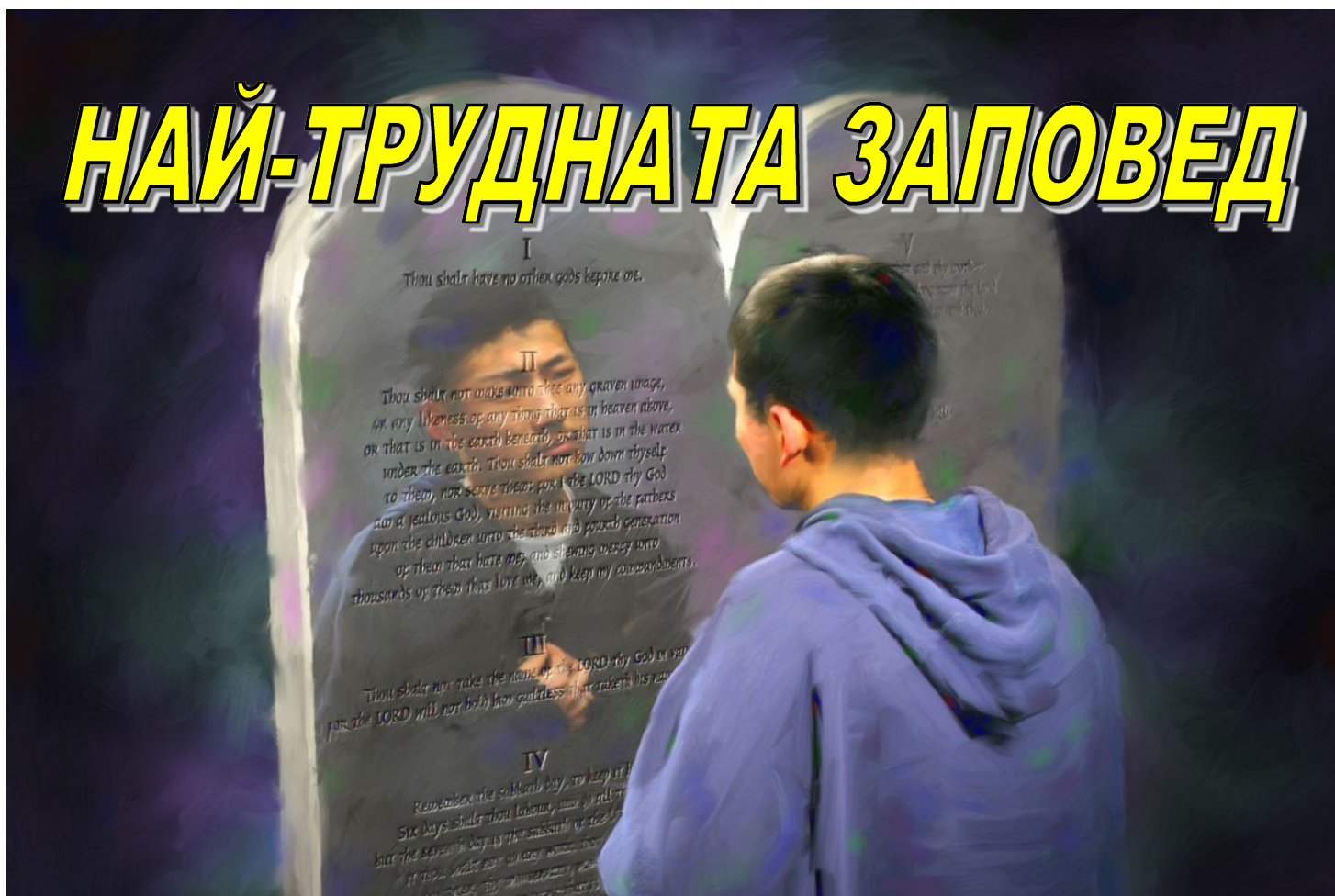

НАЙ-ТРУДНАТА ЗАПОВЕД

Много съвременни вярващи никак не харесват изразите „заповеди“ или „Божий закон“. Съществува мнение, че Христос чрез смъртта Си е премахнал заповедите, дадени от Бог на Мойсей. **Но Новият Завет не ни дава основание да твърдим това.** Разбира се, ние четем как Павел твърди, че законът не е довел никого до съвършенство (**Евреи 7:19**), което означава, че празното формално изпълнение на закона не може да направи човека морално по-добър, характера му по-съвършен или Христов подобен. На друго място апостолът пише, че законът е детеводител при Христос, за да можем да бъдем оправдани чрез вяра, но след идването на вярата вече не сме под ръководството му. (**Галатяни 3:24,25**) Думата „детеводител“ (на гръцки педагог, учител) означава слуга, чиито задължения в древна Гърция, а след това и в Рим е да води деца при учителя и да ги връща обратно. С други думи, според Павел законът трябва да насочва към Христос и всъщност целият церемониал, който съществувал в Храма, служел като символ за идването на Христос и Неговата смърт на кръста.

Но Павел никъде не казва, че законът е загубил своята значимост, а само че е загубил това значение, което е имал преди Христос да дойде. Много символи са загубили своето значение, но самата същност и изисквания на Бог не са се променили. И хората никога не са се спасявали чрез изпълнението на закона, както и в предишните времена „праведният ще живее чрез вярата си“. (Авакум 2:4)

Този принцип не е ноу-хау на Новия Завет, този принцип винаги е съществувал. **Целта на закона е да покаже дали ние вярваме, защото грехът е беззаконие и който съгрешава, не върши Божиата правда.** Затова ние отново и отново ще се връщаме към десетте заповеди, дадени на Мойсей, за да разберем дали сме запазили вярата си в Бог или не.

А сред всички заповеди има една, която е наистина трудна за изпълнение. Но нейната сложност не се крие в това, че за човека е трудно да направи това, което се изисква в нея. Апостол Йоан пише, че изпълнението на заповедите изразява нашата любов към Бога и добавя „и Неговите заповеди не са тежки“. (1Йоан 5:3) Трудността на тази заповед се крие другаде. Нека се опитаме да я видим: „**Не пожелавай къщата на ближния си, не пожелавай жената на ближния си, нито слугата му, нито вола му, нито осела му - нищо, което е на ближния ти.**“

(Изход 20:17)

Какво е толкова трудно тук, ще попитате? **Работата е там, че това е единствената заповед, която не е свързана с действия, а с мисли.** Ако останалите девет заповеди започват с думи, предполагащи действия, дела, тогава става съвсем ясно какво да не се прави или обратното, какво трябва да се направи, за да се спазват Божиите заповеди. Но когато става въпрос за заповедта „не пожелавай“, тогава всичко става много неясно. Как да разберем дали я спазваме или не? В края на краищата, дори ако днес си пожелаем нещо неприлично, то кой ще забележи?

Апостол Павел отбеляза: „**Не бих познал греха освен чрез закона, защото не бих познал, че пожеланието е грях, ако законът не беше казвал: „Не пожелавай“.**“ (Римляни 7:7)

С други думи, нашите желания понякога носят едва уловим характер.

Понякога ни е трудно да проследим къде сме проявили завист или злорадство над чуждото нещастие или сме проявили някакво порочно желание. Тук се крие сложността на тази заповед.

В езическия свят всичко се решавало съвсем просто: искаш нещо и ако можеш да го получиш, просто отиваш и взимаш това, което ти харесва. И няма значение какво мислят другите за това. Ако си припомним историята на негодния на Бога цар Ахав, който имал жена от езичниците, Езавел, то тя, бидейки езичница, „доста лесно“ разрешила въпроса с лозето на Навутей. Докато цар Ахав мислел и се чудел какво още може да се предложи на Навутей, за да вземе лозето му, Езавел намира бързо и оптимално решение чрез двама фалшиви свидетели, които обвинили Навутей в богохулство и държавна измяна.

В резултат на тези манипулации невинният Навутей бил предателски екзекутиран и лозето му отишло при Ахав. По този начин ние виждаме, че **човешките желания могат да доведат до трагични последици.**

Всички беди на човечеството възникват само защото хората дават воля на порочните си желания. Например можете да чуete от младите хора, че трябва да се получи всичко от живота, тук и сега! Светът ни учи да не се срамуваме от желанията си, казвайки, че в тях няма нищо осъдително. В началото на 2000-те години популярната руска младежка група Лицей изпя песен със следното съдържание: „Ако искаш, това е толкова просто. Веднъж, и утре ти ще станеш възрастен. ”

Но ние трябва да помним, че нашите желания имат последици и ако желанията са порочни, те вредят или на нас, или и на околните. През 2017 г. излезе филмът „Страхувай се от твоите желания“. В сюжета на този филм момиче на име Клер получава старо ковчеже от баща си. Скоро тя открива, че древния артефакт има силата да изпълнява нейните желания. С всяко изпълнение на желанието обаче в живота ѝ се случва нещо ужасно и трагично. Разбира се, кутията съдържала зло в себе си, но филмът се стремял да покаже, че кутията просто освобождава тайните желания на Клер, и че дори и при привидно скромно и незабележимо момиче, могат да се таят желания, които да донесат болка и страдание на нея самата и на хората около нея.

Ние трябва да помним, че Бог ни е дал право на избор и винаги можем да поставим преграда пред нашите желания. Това не е лесно, ето защо заповедта „не пожелавай“ е най-трудната от всички. Но ако Господ е нашият Бог, на Когото сме дали сърцата си, то ние получаваме подкрепа и сила от Него, когато сме изправени пред труден избор или трябва да се преборим с прищевките си. Господ знае, че не ни е лесно да се борим със себе си. С Божията помощ можем да се научим да контролираме своите желания, избирайки за себе си наистина най-доброто, което може да бъде от полза не само за нас, но и за хората около нас: **„Защото оръжията, с които воюваме не са плътски, но чрез Бога са силни за събаряне на крепости. Понеже събаряме помисли и всичко, което се издига високо против познанието на Бога и пленяваме всеки разум да се покорява на Христа.“ (2Коринтяни 10:4,5)** Ключовите думи тук са „събаряме помисли“ и „пленяваме всеки разум (мислите) да се покорява на Христа“. Тук Павел ясно очертава границите на нашата зона на отговорност. **От нас се изисква решение, което ще повлияе на нашите желания и мисли.** Трябва да разберем, че някои от нашите желания имат греховен характер и носят след себе си греховни последици. Следващата стъпка е да се откажем от желанията си, които са омразни на Бога и да изберем решението, което Той предлага. Ако действаме по различен начин, тогава не можем да обвиняваме никого за резултата, който сме получили накрая. **„Каквото човек посее, това ще пожъне“** - винаги трябва да помним този принцип.

Нека всеки от нас да разбере и да осъзнае факта, че нашите желания имат последствия и всичко зависи от нашите решения. Затова вземете решение за себе си да се откажете от порочните си желания в полза на тези желания и решения, които Христос ви предлага. Животът ви ще се промени. Вашите желания ще станат по-благочестиви. Господ да ви помогне в това! Искайте, и ще ви се даде! Амин.

Превод: Светлина за теб